

Zasady publikowania w „Kronice Warszawy”

1. Teksty powinny być przekazywane do Redakcji „Kroniki Warszawy” w postaci elektronicznej (rozmiar czcionki — 12; interlinia — 1,5; tekst wyjustowany obustronnie, bez żadnych wyróżnień w postaci podkreśleń, wygrubień, wyśrodkowań).
2. Do tekstów artykułów powinny być dołączone streszczenia w języku polskim o objętości ok. 1500 zn. ze spacjami.
3. Układ pierwszej strony artykułu: z lewej strony u góry imię i nazwisko autora (wersalikami), np. JAN KOWALSKI. Poniżej, w nawiasie okrągłym, nazwa miasta lub kraju w którym pracuje autor (antykwą), np. Toruń. Poniżej tytuł artykułu (wygrubionymi wersalikami, wyśrodkowany)..
4. Układ pierwszej strony recenzji: nad tekstem zamieszczamy nagłówek: imię (rozwinęte) i nazwisko autora recenzowanej pracy, pełny tytuł według strony tytułowej (gdy recenzja dotyczy pracy zbiorowej lub edycji źródłowej, po tytule podajemy pełne imiona i nazwiska redaktorów lub wydawców; jeśli praca jest wielotomowa — liczbę tomów lub części cyframi arabskimi, miejsce i rok wydania, nazwę wydawnictwa, liczbę stron, ewentualnie nazwę serii wydawniczej; w przypadku dzieł obcojęzycznych — zapis zgodny z kartą tytułową recenzowanej pracy. Pod tekstem recenzji, z prawej strony, umieszczamy imię i nazwisko autora recenzji (kursywą) oraz nazwę miasta/kraju (w nawiasie okrągłym antykwą), w którym pracuje.
5. Układ pierwszej strony tekstu omawiającego czasopismo: pełny tytuł czasopisma, zgodny z zapisem na jego stronie tytułowej, w cudzysłowie polskim, rok wydania, tom, zeszyt/numer. Pod tekstem, z prawej strony, umieszczamy imię i nazwisko autora (kursywą) oraz nazwę miasta/kraju (w nawiasie okrągłym antykwą), w którym pracuje.

6. Tekst główny, wstęp, zakończenie

6.1. Daty

- a. skracamy słowo: „rok”
- b. w datach wtrąconych, w nawiasie, nazwę miesiąca podajemy liczbą rzymską i nie stosujemy na końcu skrótu „r.”, np.: (14 VII 1789)
- c. rozwijamy nazwy miesięcy: np.: 14 lipca 1789 r.; 10 maja br.; w lipcu tr.
- d. Stosujemy zapis:
 - w latach 90. (nie: w latach dziewięćdziesiątych)
 - w XX w. (nie: w dwudziestym wieku, w 20. wieku)
 - w drugiej połowie XX w. (nie: w 2 poł. XX w.)
- e. Daty łączymy półpauzą łączącą (–) bez spacji; nie stosujemy dywizu (-)
 - 1914–1918 (nie: 1914 – 1918)
- f. Przy dwóch stylach kalendarza podajemy obie daty: 16/28 grudnia 1863 r.; 26 października/9 listopada 1864 r.

6.2. Miary, stopnie, tytuły

- a. Stosujemy skróty słownikowe, takie jak: godz., kg, ha, km, m kw., m sześć., proc., gen., płk, kpt., prof., doc., mgr, dr hab., m.in., tzw., tj., np., itd., itp.
- b. W przypadkach zależnych stosujemy zapis: płk. (= pułkownika), dr. (= doktora)

c. Piszemy: II Rzeczpospolita Polska, III Rzesza

6.3. Nazwy własne

a. Organizacje i instytucje

- przy pierwszym wystąpieniu podajemy pełną nazwę, za nią w nawiasie skrót, np.: Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych (NDAP)

b. Osoby

- stosujemy oryginalną pisownię imion i nazwisk w języku ojczystym wymienianych osób; w wypadku imion i nazwisk zapisanych cyrylicą stosujemy transliterację (zasada ta nie obowiązuje w wypadku osób uznanych za powszechnie znane (np. Cynceron, Wolter, Waszyngton), panujących i świętych)
- przy pierwszym wystąpieniu podajemy pełne imię i nazwisko, dalej — inicjały imion i nazwisko lub samo nazwisko; nie podajemy otczestwa.
- w recenzjach wymieniamy osoby bez podawania ich stopni i tytułów naukowych. Zasada ta nie obowiązuje w dziale „Wspomnienia pośmiertne” w odniesieniu do zmarłych
- wyraz „autor” piszemy małą literą.

6.4. Tytuły i cytaty

a. Tytuły publikacji naukowych, utworów literackich, muzycznych, dramatycznych, obrazów, filmów podajemy kursywą

b. Tytuły rozdziałów i fragmentów dzieł (dokumentów) piszemy w cudzysłowie, antykwą

c. Tytuły wystaw, konferencji, sesji naukowych, konkursów zapisujemy w cudzysłowie, antykwą

d. Tytuły rękopisów piszemy w cudzysłowie, antykwą; tytuły nadane przez autora tekstu — bez cudzysłowu, antykwą

e. Tytuły ustaw podajemy bez cudzysłowu, antykwą

f. Cytaty ze źródeł i literatury przedmiotu podajemy w cudzysłowie, antykwą

g. Źródła cytujemy w języku oryginału; w wypadku alfabetów słowiańskich stosujemy transliterację opracowaną na podstawie polskiej wersji normy międzynarodowej (PN–ISO 9 : 2000)

h. Cytowanych fragmentów źródłowych nie poprzedzamy i nie kończymy trzema kropkami

i. Opuszczenia w cytowanym tekście sygnalizujemy dwiema pauzami bez nawiasów prostokątnych

6.5. Liczebniki

a. Piszemy słownie od 1 do 9, dalej — cyframi; przy wyliczaniu lub porównywaniu danych — cyframi

b. Stosujemy skróty: tys., mln, mld, jeśli występują pełne tysiące, (np. 47 tys.), w innym wypadku posługujemy się cyframi (np. 45 345)

c. W liczebnikach pięciocyfrowych i wyższych wprowadzamy w zapisie spacje, np. 2 356 987

6.6. Wyrażenia obcojęzyczne

a. Słowa i wyrażenia obcojęzyczne użyte w tekście polskim zapisujemy kursywą

7. Przypisy

- a. Stosujemy tzw. przypisy dolne
- b. Stosujemy oznaczenia: ibidem, idem (eadem), passim, op, cit., loc. cit. (antykwą)
- c. Stosujemy określenia skrótowe: wyd., oprac., red. (nie pod red.)
- d. Stosujemy skróty: t., z., cz., nr, R, pozostałe jak w punkcie 3.2.
- e. Dаты — jeśli data jest pełna, zapisujemy nazwę miesiąca cyframi rzymskimi: 14 VII 1789 r.; jeśli data jest niepełna, nazwę miesiąca zapisujemy słownie: 14 lipca, w lipcu 1990 r.
- f. Odsyłacze
 - Używamy skrótów: zob., por., cyt. za:
 - Odsyłacze do innych fragmentów tekstu, np.: zob. dok. nr 23, przyp. 7; zob. rozdz. II, przyp. 2; por. s. 8; por. dok. nr 112 i 117
- g. Liczebniki — jak w tekście głównym
- h. Informacje biograficzne
 - Informacje biograficzne zamieszczamy w przypisach, podając kolejno: imię i nazwisko, pseudonimy oraz przybrane nazwiska i przydomki, daty życia, pozostałe informacje biograficzne
- i. Cytowanie źródeł i literatury przedmiotu
 - opis bibliograficzny książki: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł dzieła (kursywą), miejsce i rok wydania, numer strony.
 - opis bibliograficzny czasopisma: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), tytuł czasopisma w cudzysłowie, antykwą, tom/rocznik, rok wydania, numer lub zeszyt cyframi arabskim, numer strony.
 - opis bibliograficzny serii wydawniczej: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł (kursywą), miejsce i rok wydania, nazwa i numer tomu bez wyróżnienia, numer strony.
 - W wypadku prac zbiorowych: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł (kursywą), [w:] (bez poprzedzającego przecinka), tytuł opracowania zbiorowego kursywą, inicjał imienia i nazwisko redaktora, miejsce i rok wydania, numer strony.
 - Teksty w wydawnictwach ciągłych o charakterze wydawnictw zbiorowych traktujemy jak artykuły w czasopismach (tytuły wydawnictw w cudzysłowie).
 - Biogramy zamieszczone w *Polskim słowniku biograficznym* traktujemy jak teksty zamieszczone w wielotomowej pracy zbiorowej: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł biogramu (kursywą), [w:] (bez poprzedzającego przecinka), *Polski słownik biograficzny*, numer tomu, numer strony, miejsce i data wydania.
 - Opis bibliograficzny materiałów archiwalnych: nazwa archiwum, nazwa zespołu archiwalnego, sygnatura jednostki archiwalnej, opis dokumentu umożliwiający jego identyfikację — rodzaj dokumentu, kto, do kogo (jeśli tytuł dokumentu zawiera te informacje, można się nimi posłużyć), należy podawać pełne imiona nadawców i adresatów; opis dokumentu (jeśli nie jest to jego oryginalny tytuł) podajemy antykwą

- Opisy starodruków nie są modernizowane
 - Opisy archiwaliów i rękopisów modernizujemy zgodnie z zasadami określonymi w instrukcjach wydawniczych; zob. *Instrukcja wydawnicza dla średniowiecznych źródeł historycznych*, Kraków 1925; *Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX wieku*, pod red. K. Lepszego, Wrocław 1953; A. Wolff, *Projekt instrukcji wydawniczej dla pisanych źródeł historycznych do połowy XVI wieku*, „Studia Źródłoznawcze”, t. 1, 1957, s. 155–181; I. Ichnatowicz, *Projekt instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych XIX i początku XX wieku*, „Studia Źródłoznawcze”, t. 7, 1962, s. 99–123.
8. Respektujemy nową zasadę ortograficzną dotyczącą łącznej pisowni „nie” z imiesłowami przymiotnikowymi, np. niezrobiony, niezaczęty, niemający.
 9. Dywiz (-) służy do zapisu nazwisk dwuczłonowych (np. Skłodowska-Curie) oraz złożów przymiotnikowych (np. biało-czerwony)
 10. Internet zapisujemy wielką literą